

24 decembrie – 30 decembrie

Câteva lecții din cartea lui Iov

Textul de memorat: „Iată, noi numim fericiți pe cei ce au răbdat. Ați auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov și ați văzut ce sfârșit i-a dat Domnul și cum Domnul este plin de milă și de îndurare.” (Iacov 5:11)

Iată-ne ajunși la finalul studiului din acest trimestru! Am reușit să abordăm o multitudine de teme din cartea lui Iov, dar trebuie să admitem că mai rămân multe alte teme neabordate, multe alte lecții de desprins, la fel ca în orice alt domeniu. Și dacă lucrul acesta este adevărat cu privire la atomi, stele, meduze și ecuații matematice, cu cât este el mai adevărat în ce privește Cuvântul lui Dumnezeu?

„Nu avem niciun motiv să ne îndoim de Cuvântul lui Dumnezeu doar pentru că nu putem înțelege tainele providenței Sale. În lumea naturală suntem în permanență înconjurați de minuni pe care nu le putem înțelege. Ar trebui oare să ne mire când descoperim și în lumea spirituală taine pe care nu le putem pătrunde? Dificultatea ține numai și numai de slăbiciunea și de îngustimea minții omenești.” - Ellen G. White, *Educație*, p. 170

Da, enigmele rămân, și în special cele din cartea lui Iov, unde sunt ridicate multe dintre cele mai grele întrebări existențiale. Vom încerca totuși să desprindem câteva lecții care să ne ajute să îi rămânem credincioși Domnului în această lume a suferinței, la fel ca Iov.

Duminică, 25 decembrie – Prin credință și nu prin vedere

1. Citește 2 Corinteni 5:7 și 2 Corinteni 4:18. Ce adevăruri fundamentale ne sunt descoperite aici? Cum ne pot ajuta ele în dorința noastră de a-I fi credincioși Domnului?

Contextul imediat al textului din 2 Corinteni 4:18 este escatologic, se referă la timpul sfârșitului când vom fi îmbrăcați în nemurire – o mare făgăduință ce urmează să se împlinească. Și, pentru că deocamdată nu s-a împlinit, trebuie s-o luăm prin credință și nu prin vedere.

Și cartea lui Iov ne arată că există multe lucruri pe care ochiul omului nu le poate percepe. Ideea aceasta nu este totuși atât de dificil de conceput astăzi, în secolul al XXI-lea, când știința ne-a demonstrat că pretutindeni în jurul nostru există forțe invizibile.

Într-o ocazie, un predicator se afla la amvonul unei biserici mari de oraș și a cerut adunării să facă liniște. Membrii au păstrat liniștea doar pentru câteva secunde. Atunci a adus un aparat de radio, l-a deschis și a început să învârtă butonul pentru a căuta o frecvență. Aparatul scotea tot felul de sunete.

„Aș vrea să vă întreb ceva, le-a spus el. De unde vin zgomotele acestea? Din aparatul de radio? Nu, bineînțeles. Sunetele acestea existau împrejurul nostru în aer, sub formă de unde radio, și sunt la fel de reale ca vocea mea pe care o auziți acum. Doar că, așa cum suntem construiți, nu avem acces la ele. Însă, dacă nu le vedem, nu le simțim și nu le auzim, nu înseamnă că ele nu există.”

2. Ce alte lucruri reale pe care nu le putem vedea (de exemplu, radiația sau gravitația) există în jurul nostru? Ce lecții spirituale putem desprinde din faptul că aceste forțe nevăzute există și mai ales din faptul că ele ne influențează viața?

Niciunul dintre personajele cărții lui Iov nu a reușit să-și explice ce se petrecea, deși credeau în Dumnezeu și chiar cunoșteau într-o oarecare măsură caracterul Său și puterea Sa creatoare. Însă, în afară de realitățile pe care puteau să le vadă (de exemplu, nenorocirile abătute asupra lui Iov), nu aveau nicio idee despre ce se petrecea în spatele scenei. Ni se poate întâmpla și nouă să nu avem nicio idee despre realitățile nevăzute care există în preajma noastră? Cartea lui Iov ne învață că avem nevoie să trăim prin credință, conștienți de neputința noastră

și de limitele capacității noastre de a vedea și de a cunoaște.

Luni, 26 decembrie – Existența răului

Una dintre marile realități problematice pentru oameni este existența răului. Unii filosofi și chiar unii oameni religioși au negat existența lui sau au considerat că ar trebui cel puțin să abandonăm termenul de „rău”, însă cei mai mulți oameni sunt de altă părere. Răul este real, el face parte din lumea noastră. Este greu să-i dăm o definiție, dar cei mai mulți dintre noi îl recunoaștem când îl vedem.

Unii împart răul în două mari categorii: răul natural și răul moral. Răul natural este definit ca fiind cel rezultat din dezastre naturale, precum cutremure, inundații, epidemii care produc suferință. Răul moral este consecința faptelor deliberate ale unor oameni, fapte ca jaful sau crima.

Există nenumărate teorii, antice și moderne, care încearcă să explice existența răului. Noi, adventiștii de ziua a șaptea, credem pe baza Bibliei că răul a apărut odată cu căderea unei ființe create, Satana. Cultura populară, alimentată de speculațiile filosofice materialiste, neagă ideea existenței lui Satana. Cine neagă existența lui respinge însă mărturia clară a Scripturii, care arată că Satana este o ființă reală, hotărâtă să le facă oamenilor cât mai mult rău posibil.

Adevărul acesta ne este descoperit într-un mod special în cartea lui Iov.

3. Recitește Iov 1:1 - 2:8. Ce ni se spune aici despre rolul lui Satana în producerea răului din lumea noastră?

Satana a fost direct răspunzător de răul moral și natural suferit de Iov. Aceasta nu înseamnă totuși că răul sau suferința se datorează în orice situație în mod direct activității demonilor. Adevărul este că nu cunoaștem toate motivele pentru care au loc lucruri rele. De altfel, în dialogul despre necazurile lui Iov nu apare menționat niciodată numele lui Satana. Vorbitorii au dat vina când pe Dumnezeu, când pe Iov, dar niciodată pe Satana! Cartea lui Iov ne arată totuși cine este răspunzător în final pentru răul de pe pământ.

4. Ce ne spun textele următoare despre existența lui Satana? Apocalipsa 12:12; Matei 4:10; 13:39; Luca 8:12; 13:16; 22:3,31; Faptele 5:3; 1 Petru 5:8.

Ce dovezi ai în viața ta despre activitatea lui Satana? Cum te poți proteja de el?

Marti, 27 decembrie – Cu așa prieteni...

Cei trei (ulterior, patru) bărbați care au venit în vizită la Iov au avut intenții bune. Ei au aflat ce i s-a întâmplat și au venit la el ca „să-i plângă de milă și să-l mângâie” (Iov 2:11). Totuși, când Iov a început să vorbească despre greua tragedie prin care trecea și să se lamenteze, ei au considerat că era mai important să-l pună la punct și să-i corecteze greșelile teologice decât să-l încurajeze și să-l sprijine în suferință.

Ei au înțeles greșit lamentările lui. Dar să presupunem că aveau dreptate și că Iov suferea pe merit. Însemna atunci că ideile lor teologice erau corecte. Și ce mai însemna? Că Iov avea nevoie să-i fie corectate concepțiile teologice? Aceasta era nevoia lui?

5. Citește Ioan 8:1-11. Ce descoperim, citind acest pasaj, că le lipsea acestor oameni?

Între femeia prinsă în adulter și Iov există o mare diferență: femeia era vinovată. Poate că era mai puțin vinovată de păcat decât acuzatorii ei și poate că avea circumstanțe atenuante, dar vinovăția ei era neîndoielnică, în schimb, Iov nu era vinovat, cel puțin nu în sensul indicat de acuzatorii lui. Și, chiar dacă ar fi fost vinovat, el avea aceeași nevoie ca femeia vinovată, aceeași nevoie ca orice om aflat în suferință: nevoia de har și de iertare.

„Iertând-o pe această femeie și încurajând-o să ducă o viață mai bună, caracterul lui Isus strălucește în frumusețea neprihănirii desăvârșite. Deși nu acoperă păcatul, nici nu micșorează simțul vinovăției, El nu caută să condamne, ci să mântuiască. Lumea avea numai dispreț și batjocură pentru femeia aceasta păcătoasă, dar

Isus îi spune cuvinte de mângâiere și nădejde.” - Ellen G. White, *Viața lui Isus*, ed. 2015, p. 398

Cartea lui Iov ne învață să ne purtăm cu alții cum ne-ar plăcea să se poarte ei cu noi dacă am fi în locul lor. Desigur că există un timp și un loc potrivit pentru muștrare și pentru confruntarea cu adevărul, dar, înainte de a ne asuma acest rol, să nu uităm că și noi suntem păcătoși!

Cum putem manifesta mai multă compasiune față de cei în suferință, chiar și față de cei care suferă ca urmare a comportamentului lor greșit?

Miercuri, 28 decembrie – Nu doar spini și pălămidă

Viața este grea, o știm din experiență. Și ni s-a arătat cât de grea avea să fie încă din Eden, imediat după cădere.

6. Ce le-a descoperit Domnul primilor noștri părinți despre urmările neascultării lor (vezi Geneza 3:16-24)?

Erau totuși numai câteva urmări. Dacă singurele noastre probleme ar fi spinii și pălămidă, viața noastră ar fi radical diferită!

Dar ce vedem când privim în jur? Suferință, boală, sărăcie, războaie, crime, tristețe, poluare și nedreptate! Istoricul antic Herodot a scris despre niște oameni care, la venirea pe lume a unui copil, aveau obiceiul să plângă (da, *să plângă!*), ca o anticipare a durerii și suferinței care îl așteptau până la vârsta maturității. Atitudinea lor ni se pare morbidă, dar poate spune cineva că nu are un sâmbure de adevăr?

Cartea lui Iov ne vorbește despre condiția omului. Iov poate fi considerat un simbol al tuturor oamenilor, deoarece toți suferim - și, uneori, pe nedrept, disproporționat față de păcatele pe care le facem inevitabil. Suferința noastră este nedreaptă, la fel cum suferința lui Iov a fost nedreaptă.

Însă cartea lui Iov ne transmite următorul adevăr: Dumnezeu este cu noi, El ne cunoaște suferința și ne promite că suferința noastră nu este zadarnică.

Scriitorii nereligioși, scriitorii ateï depun eforturi ca să se împace cu zădărnicia unei vieți ce se sfârșește, potrivit convingerilor lor, cu moartea eternă. Ei se luptă din răspuțeri să găsească răspunsuri și nu găsesc nimic, pentru că viața aceasta, în sine, nu oferă nimic. Filosofia nihilistă (din latinescul *nihil* - „nimic”) susține că lumea noastră și viața noastră în lume nu înseamnă nimic.

Dar cartea lui Iov ne îndreaptă privirea spre o realitate transcendentă, care se află dincolo de acest *nihil* cu care ne amenință viața efemeră. Ea ne îndreaptă privirea spre Dumnezeu și ne inspiră speranță. Ne spune că tot ce ni se întâmplă aici are un motiv și că există un Dumnezeu care știe tot ce se întâmplă, un Dumnezeu care promite să facă dreptate într-o zi. Deși nu ne dă răspuns la toate întrebările, ea nu ne lasă să credem că finalul existenței ar fi nimicul cenușii sau al țărânei (Geneza 3:19; Iov 2:8), ci ne oferă speranța supremă, speranța că există ceva dincolo de tot ce putem percepe cu simțurile noastre.

Ce texte biblice declară explicit că speranța pe care o avem întrece cu mult tot ce ne poate oferi lumea aceasta?

Joi, 29 decembrie – Isus și Iov

Cercetătorii Bibliei au studiat de-a lungul timpului asemănările dintre istoria lui Iov și istoria lui Isus. Nu putem afirma că Iov este un „tip” al lui Isus (cum erau animalele aduse ca jertfă în sistemul sanctuarului), dar putem face o paralelă între ei. Iar din paralela aceasta putem desprinde o altă lecție: că Domnul a plătit enorm pentru mântuirea noastră.

7. Compară Iov 1:1 cu 1 Ioan 2:1, Iacov 5:6 și Faptele 3:14. Ce asemănări găsești aici între Iov și Isus?

8. Citește Matei 4:1-11. Ce asemănări poți identifica aici?

9. Citește Matei 26:61; Luca 11:15,16 și Ioan 18:30. Ce asemănări găsești aici între ce a trăit Isus și ce a trăit Iov?

10. Compară Iov 1:22 cu Evrei 4:15. Ce asemănare descoperi aici?

Textele acestea ne dezvăluie unele asemănări interesante între viața lui Iov și viața lui Isus. Deși nu a fost fără păcat ca Isus, Iov a fost totuși un om credincios și neprihănit care l-a adus slavă lui Dumnezeu prin viața lui. El a fost greu încercat de Diavol, la fel ca Isus. A fost acuzat pe nedrept, la fel ca Isus.

Dar probabil că cea mai lăudabilă trăsătură a lui este perseverența în fața tuturor necazurilor. Și Isus a perseverat, iar faptul acesta are o însemnătate deosebită pentru noi toți. În ciuda tuturor suferințelor, El a continuat să ducă o viață fără păcat, reprezentând în mod desăvârșit caracterul lui Dumnezeu. El a fost „întipărirea Ființei” lui Dumnezeu (Evrei 1:3) și, de aceea, numai El avea neprihănirea necesară pentru mântuire, „neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nicio deosebire” (Romani 3:22).

Suferința lui Iov, deși intensă, reflectă doar parțial suferințele pe care avea să le suporte cu răbdare Isus, Răscumpărătorul său, pentru el și pentru noi când avea să Se ridice „la urmă, pe pământ” (Iov 19:25).

Vineri, 30 decembrie – Un gând de încheiere

De-a lungul secolelor, cartea lui Iov i-a emoționat, i-a edificat și i-a contrariat deopotrivă pe cititorii evrei, creștini și musulmani (care dețin o variantă proprie a relatării biblice) pentru că ea lasă multe întrebări fără răspuns. Dar lucrul acesta n-ar trebui să ne surprindă. Ce carte biblică răspunde la toate întrebările pe care le ridică? Nici chiar toată Biblia nu răspunde la toate întrebările. Dacă subiectele despre care tratează ea le vom studia toată veșnicia (vezi *Tragedia veacurilor*, p. 678), cum ar putea vreo carte a ei, așa inspirată cum este (2 Timotei 3:16), să ne explice totul?

Dar cartea lui Iov trebuie studiată împreună cu celelalte cărți ale Bibliei. Ca parte a acestui mare mozaic spiritual și teologic, ea ne transmite un mesaj puternic, cu valabilitate universală, cel puțin pentru toți credincioșii. Iov ne arată la ce s-a referit Isus când a spus: „Dar cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit” (Matei 24:13). Ce creștin n-a avut de înfruntat rele inexplicabile când căuta să facă binele? Ce creștin nu s-a confruntat cu provocări ale credinței când căuta să fie credincios? Care creștin n-a primit acuzații când avea nevoie de consolare? Iov, deși a trecut prin toate aceste situații, și-a păstrat credința și integritatea. Iar dacă ne prindem, prin credință și har, de Acela care a murit pe cruce pentru Iov și pentru noi, să primim îndemnul: „Duce-te de fă și tu la fel” (Luca 10:37)¹

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Psalmii 46-52

1. Ce reacție spune psalmistul că au avut împărații când au privit „cetatea Marelui împărat”?
2. Ce fel de om este comparat cu dobitoacele care se taie?
3. Cui îi reproșează că declarațiile sale nu se potrivesc cu comportamentul său?
4. Cu ce compară psalmistul limba asupritorului?

Cugetări de pe Muntele Fericirilor, capitolul 5

5. Ce anume ne face să progresăm în lucrarea de formare a caracterului?